

Bemærkninger til lovforslaget

Ved § 7 i loven om kommunale beskæftigelsesudvalg, jfr. arbejdsløshedslovens § 34, stk. 5, er det pålagt beskæftigelsesudvalgenes formænd af føre tilsyn med den kontrol, der i kommunerne udøves med arbejdsløse medlemmer af arbejdsløsheds-kasserne, samt i det hele at føre tilsyn med, at arbejdsløshedsunderstøttelse kun udbetales, hvor dette efter loven er berettiget.

Til opfyldelse af denne tilsynspligt skal udvalgsformændene aflægge besøg i de i kommunen beliggende kontrolsteder for anerkendte arbejdsløsheds-kasser og ved personligt at overvære selve afkontrolleringen påse, at de fastsatte regler for afkontrolleringen overholdes. Udvalgsformændenes virksomhed er imidlertid ikke begrænset til et tilsyn med kontrollen med de arbejdsløse medlemmer, idet det under overværelse af kontrollen påhviler udvalgsformændene — eventuelt ved stikprøver — at overbevise sig om, at ingen oppebærer arbejdsløshedsunderstøttelse i strid med arbejdsløshedslovens regler. Til brug for dette tilsyn, der forudsætter et nøje kendskab til de gældende regler vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, har arbejds- og socialministeriet udstedt en særlig udarbejdet vejledning i arbejdsløshedslovgivningen.

Ved en af arbejdsdirektoratet foretaget inspektionsrejse til de offentlige arbejdsanvisningskontorer er der bl. a. indhentet oplysning om anvisningskontorerens syn på betydningen af de kommunale beskæftigelsesudvalgs tilsyn med arbejdsløshedsforsikringen. Beskæftigelsesudvalgenes formænd synes ikke normalt at aflægge regelmæssige tilsynsbesøg i kassernes afdelinger, og det synes i det hele at være den almindelige opfattelse, at den omhandlede tilsynsvirksomhed er af begrænset betydning, idet alene et fåtal af udvalgsformændene fører et efter en fast linie tilrettelagt virkelig effektivt tilsyn.

Udvalgenes tilsynsvirksomhed finder for det første som foran nævnt sted ved tilsynsbesøg i kassernes stedlige afdelinger.

Udvalgene får imidlertid fra de offentlige arbejdsanvisningskontorer tilsendt lister over ledigheden i kommunen, og på grundlag af disse lister i forbindelse med udvalgenes lokalkendskab og den særlige føling med arbejdsforholdene i kommunen, som udvalgene kan opnå gennem deres virksomhed som anvisende myndigheder, vil udvalgene på en række væsentlige

punkter kunne have indseende med, at arbejdsløshedsunderstøttelse kun udbetales, hvor det er berettiget. Udvalgene vil således kunne påse, at der ikke blandt de ledige er personer, der har haft arbejde på de dage, hvor de er kontrolleret, at der ikke blandt de ledige er personer, som efter udvalgets kendskab og opfattelse har forladt eller vægret sig ved at overtage et arbejde, og at der ikke udbetales understøttelse til et medlem, der på grund af selvstændig virksomhed, f. eks. som jordbruger eller fisker, ikke opfylder betingelserne for at være medlem af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse eller for at oppebære understøttelse.

For at udføre en sådan virksomhed er det ikke nødvendigt for udvalgsformændene at møde op på arbejdsløsheds-kassernes afdelingskontorer, idet kontrollen vil kunne udøves på grundlag af de modtagne lister over ledigheden. Denne kontrol kan iøvrigt, når den skal have nogen værdi, ikke udøves ved et eller nogle få årlige besøg på kassens kontor, men må udføres til stadighed på grundlag af det fra arbejdsanvisningskontorerne modtagne materiale.

Med hensyn til tilsynsbesøgene i afdelingerne er det ministeriets opfattelse, at det særlig er på dette punkt, at beskæftigelsesudvalgenes tilsyn er mindre effektivt.

Til belysning heraf skal man anføre, at arbejdsløshedslovens regler er så omfattende og komplicerede, at det, uanset den af ministeriet udsendte udførlige vejledning, vil være forbundet med store vanskeligheder for udvalgsformændene under hensyn til deres øvrige arbejde at skaffe sig et sådant indblik i arbejdsløshedslovgivningen, at de ved deres tilsynsbesøg kan føre effektiv kontrol med, om understøttelsesudbetalingen sker i overensstemmelse med lovens regler. Den usikkerhed, som udvalgsformændene føler over for reglerne i arbejdsløshedslovgivningens administration, medfører, at formændene i det hele taget — også på områder, hvor der ikke kræves særlige forudsætninger for at føre tilsyn — er tilbageholdende med at optræde som kontrollerende myndighed.

Det skal iøvrigt bemærkes, at udvalgsformændenes tilsynsbesøg i visse tilfælde har givet anledning til utilfredshed og